

धनिक 1) Spr. 1670. Davon nom. abstr. °ता f. *das Reichsein, Reichthum* 5094. — 5) ein Scholiast des Daçarûpaka; vgl. धनिक.

धनिन् 4) m. Bein. Kubera's HALĀJ. 1, 79.

1. धनु 1) ऋ स मदनधनुर्भङ्गुरो धूविलासः Spr. 778. — 3) °राशि Verz. d. Oxf. H. 339, b, 37.

2. धनु Z. 2 vom Schluss füge nach *Gestade* bei: als Bild für ein Stopfmittel.

धनुरासन (1. धनुस् + 1. घ्रा°) n. Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 234, a, 18.

धनुर्घ्रा f. *Bogensehne* Ind. St. 10, 23.

धनुर्घ्राग्निन् unter den 108 Namen Çiva's R. 7, 23, 4, 49.

धनुर्लता *Bogen*: कामस्य KATHĀS. 72, 76. 74, 214. 111, 12.

धनुर्वक्र (1. धनुस् + वक्र) adj. *krumm wie ein Bogen*: मूत्राशयो धनुर्वक्रो वस्तिरित्यभिधीयते Cit. in TBR. Comm. 2, 433, 7.

धनुर्विद्यादीपिका f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 278, b, 8.

धनुष्मता (von धनुष्मत्) f. *Geschicklichkeit im Bogenschiessen* Spr. 2214

धनुष्मत् 1) Z. 4 streiche f. °मती BHARTR. 1, 13 und vgl. Spr. 2214.

1. धनुस् 2) LALIT. ed. Calc. 170, 4. — 5) Verz. d. Oxf. H. 97, b, 32. — Vgl. इन्द्र°, पुष्प°, मक्ता°, सुरपति°.

धनुकृस्ता f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Devi Wilson, Sel. Works 2, 39.

धनेश्वर 1) b) °सूरि ein Autor Verz. d. Oxf. H. 372, b, No. 264. — 3) wohl n. als N. pr. einer Oertlichkeit: धनेश्वराभिधे शिवे सिद्धनेत्रे KATHĀS. 66, 2.

धना m. N. pr. eines Kaufmanns Verz. d. Oxf. H. 134, a, 29.

धन्य 1) Z. 9 vgl. KUALAJ. 26 und die Erkl. des Comm.

धन्यता KATHĀS. 73, 250.

धन्यस्तोत्र n. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf. H. 223, b, No. 350.

धन्व 1) Z. 3 HARIV. 7313 liest die neuere Ausg. धन्वीभिः.

1. धन्वन् *der Schütze im Thierkreise* WEBER, GJOT. 102.

2. धन्वन् 1) auch N. pr. eines Landes: घनर्तधन्वकुहनाङ्गल° BHĀG. P. 10, 86, 20.

धन्वन्तरि 2) vgl. Spr. 2999, wo unter सैद्व्य, कविभूपति und कुरिकुर Dhanvantari zu verstehen ist.

धन्वर्षास् (2. धनु + ष्र°) adj. *den Strand bespülend oder trockenes Land überfluthend* RV. 5, 43, 2.

धन्वायन, NILAK.: भीमधन्वानः अयत्ने प्रचरन्त्यस्यामिति भीमधन्वायनी.

धन् 1) धमात्तः (= धमत्तः) षुङ्गाणि केचन BUĀG. P. 10, 12, 7. Sp. 863, Z. 12 liest धमित्तमृद्धिमर्म्मिन्.

— अग्नि *blasen*: °धमात्तमोषुङ्ग KATHĀS. 59, 41.

— आ 1) उपक्रवन्धकण्ठरुधिरैराध्मायमानोदराः (फेरवः) SĀU. D. 169, 15. मदाध्मात् KATHĀS. 91, 54. — caus. in übertr. Bed.: कृत्स्नेनाध्मायितात्मनान् (sic) BUĀG. P. 10, 23, 6.

— प्रत्या vgl. प्रत्याध्मान.

धनन 1) c) *wegblasend, verscheuchend*: माया° BUĀG. P. 10, 14, 16. — 4) n. *das Schmelzen* (von Erz) Ind. St. 9, 26.

धमनि 2) am Schluss, प्रीवाधमन्यौ H. 386 sind die beiden *Schlagadern vorn am Halse*; HALĀJ. 2, 361 heisst es प्रीवा धमनिर्मन्या, wo vielleicht प्रीवाधमनिर्मन्या zu verbinden ist.

धमरूकानगर n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 396, b, No. 124. fg. धम्मिह्न KATHĀS. 104, 88. RĀGA-TAR. 3, 356. अलिमलिनघनस्त्रिगधधम्मिह्नकृस्ता Ind. St. 3, 401, 4. — N. pr. eines Brahmanen WILSON, Sel. Works 1, 299.

धय, धूमस्य धयान् NAISH. 1, 82. — Vgl. पुष्पंघय.

धर, 1) Z. 3 lies धारयन्तु ते. धृत = धृतवत् *tragend* WEBER, RĀMAT. UP. 300. — 6) धार्यता परभृतीर्वाचयमत्वन्नतम् Spr. 3661. — 14) तस्माच्छेपं न धारयेत् *behalten* so v. a. *dulden, leiden* Spr. 509. — धृत ist an mehreren Stellen als partic. vom intrans. धर (Bed. 22) in der Bed. *bestehend, fortbestehend, andauernd* zu fassen; so z. B. 1) Z. 6 vom Ende; 4) Z. 14; 13) Sp. 872, Z. 14.

— desid. vgl. दिधीर्षा.

— घ्रव 2) KATHĀS. 63, 175.

— पर्यव vgl. पर्यवधारण.

— उद्दू Sp. 873, Z. 3 richtig उद्धे ed. Bomb.

— उप 3) तत्रोपधार्य मायानां शतमेकं समाप्तवान् R. 7, 23, 16. उपधार्य सखित्वेनानुसृत्य Schol.

— नि vgl. निधारय.

— निम् 2) SĀU. D. 142, 5, 8.

— परि vgl. परिधारण fg.; — प्रति vgl. प्रतिधर्तर्.

— वि 4) स्तनैर्विधर्तुम् BHĀG. P. 10, 90, 22. मूर्धा तथापि विधृतः (चन्द्रः) परमेश्वरेण Spr. 898. — Statt विधृत SĀU. D. 334 liest BALLANT. richtiger विधृत. — Vgl. विधर्तर्.

— सम् 1) तूष्णीं वर्षशतान्यष्टौ समधारे (= समधारयम् Schol.) मक्तात्रतम् R. 7, 13, 25. — 7) ते ऽदित्यां समधिपन्त *sie entschlossen sich sämmtlich auf A., sie blieben bei A. stehen* TS. 6, 1, 5, 1.

धर 1) चतुर्वेद° *auswendig wissend* KATHĀS. 59, 28. — 2) d) α) WEBER, RĀMAT. UP. 307, 312. — 3) a) als eine der acht Formen der Sarasvatī WILSON, Sel. Works 2, 190.

धरट m. N. pr. eines Bharataka Verz. d. Oxf. H. 133, a, 42. °क 37.

धरण 4) c) m. = Çāṇa = 4 Māsha ÇĀRṆG. SĀU. 1, 1, 16. — Vgl. निकाम°.

धरणिपति m. *Herr des Landes, Fürst, König* Spr. 4998.

धरणीधर 2) a) धरणिधर Spr. 2333. — d) धरणीधरवाणीममृतमयीम् Ind. St. 3, 330.

धरणीश्वर H. 163. wo दारदे धरणी° zu lösen ist.

धरणीवराह m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 96, 3.

धरणीव्रत n. Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 34, b, 17.

धरणीसुर m. ein Gott auf Erden, ein Brahmane WEBER, RĀMAT. UP. 284.

धराधारा (धर Berg + आधार) f. die Erde HALĀJ. 2, 2.

धर्कट m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, b, 6.

धर्म Z. 2. fg. MBu. 12, 2260 liest die ed. Bomb. सर्वे st. धर्मे, 9232 धर्म्याणि st. धर्माणि; über मकृद्धर्मम् 13, 3213 s. u. मकृत् am Anf. Als n. noch DAMPATI. 44. 1) a) füge noch *moralisches Verdienst* hinzu; z. B. Spr. 4213. BHĀSŪP. 160. WILSON, Sel. Works 1, 317. SARVADARÇANAS. 77, 18, 113, 18. — 2) Sp. 883, Z. 14. fgg. vgl. Spr. 1117. fg. HARIV. 744 liest die neuere Ausg. दश धर्मान्गतो राजा. Zu धर्म in buddhistischem Sinne vgl. SARVADARÇANAS. 21, 9. fgg. — 6) liest सत्सङ्ग. — 9) J ama KATHĀS. 72,